

Publicerad 2012-06-23 20:14 av LassO

Tomma hundar jagar bäst

”Tomma hundar jagar bäst”

eller

”hungriga vargar jagar bäst”

Så var policyn inom pingströrelsen
Denna utåt sett så ”helgade” rörelse
Men med en insida som kunde göra en mörkrädd
Ibland
Och bland vissa

De fanns och finns många underbara
Omtänksamma och näst intill döden
Vårdande människor där
Man har dom i speciellt minne

Men det fanns en ”policy” en outtalad sådan visserligen
Men i praktiken fungerande
”hungriga vargar jagar bäst”
De som skulle vara hungriga var pastorn
Och då naturligtvis, pastorns barn...
Och hans familj

Man hade den tron att om pastorn hade dålig lön
Så ”höll han sej närmare Gud”
Det krävdes så....
För att ö h t leva

Dubbelmoralen i att de som talade så gott om sin kyrka
Och sin tro, mission och annat som kyrkan stod för
De såg sin pastor leva, i armod
P gr av det han trodde var ”sin rätta väg”

Det var som ett slags gisslan tagande som gjorde
Att man kunde bete sej så

Det ansågs "guds väg" men ingen
Verkade bry sej så mycket om att de som gick i ledningen
Kunde må bra

Jo de fanns de som brydde sej, inte de rika, inte de som kunde oftast
Utan de små, de som hade hjärta, ofta gamla tanter
Och farbröder och ö h t de som valde att inte blunda
För hur världen såg ut i verkligheten

Dubbelmoralen i att samla in pengar till alla möjliga
Missionsprojekt samtidigt som man såg
Hur de anställdas familjer levde i fattigdom
Nästan i armod
Det är nåt som pingströrelsen alltid får bära som ett ok om halsen
För det var inte "ok", långt därifrån....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten